

ЖУРНАЛІСТСЬКА ЕКСПЕДИЦІЯ "ВЧ"

БЕРЕГАМИ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ АМАЗОНКИ...

Нещодавно наш спеціальний кореспондент Микола Хрієнко пройшов пішки 213 кілометрів від витоків Прип'яті до того місця, де ця ріка перетинає державний кордон України і несе свої води далі по території Білорусі аж до Чорнобиля і Київського моря. Ця розповідь журналіста про все побачене в далекій дорозі, яка пролягала по Шацькому, Ратківському, Старовижівському і Любешівському районах Волинської та Зарічненському районі Рівненської областей.

(Продовження на стор.4)

БЕРЕГАМИ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ АМАЗОНКИ...

(Продовження.)

Початок на стор.2)

РІКА БЕЗ ВИТОКУ...

Справжнє життя не буває без парадоксів, якщо навіть це стосується аксіом...

Готуючись до цієї подорожі, я виписав у свій блокнот з "Географічної енциклопедії України" таку довідку: "Прип'ять – ріка в Україні та Білорусі, найбільша за площею басейну (впадає 10,5 тис. річок і струмків), довжиною

і водністю, права притока Дніпра. Довжина – 761 кілометр. Бере початок біля с. Голядин"...

А коли ми із заступником голови Шацької райдержадміністрації Леонідом Кислюком приїхали в той "енциклопедичний" Голядин, то вияви-

Колись з цього місця неподалік села Голядин починалася ріка Прип'ять.

Звідси, де сходяться кордони трьох держав, і почалася моя подорож берегами Прип'яті.

лося, що виток Прип'яті там вже давно не існує...

- Річ у тому, - пояснив учитель історії, житель цього села Віктор Горніч, - що в 1982 році всі землі навколо села Голядин були осушені. А через лісове урочище, з якого витікала Прип'ять, проліг глибокий меліоративний канал майже до самого берега Західного Бугу. Тому всі джерела зникли, а дерева й кущі в урочищі повсихали і їх викорчували. І тепер, як

бачите, тут орне поле нашого колгоспу "Перемога". Врожайність мізерна – по 6-7 центнерів жита з гектара. (Для порівняння скажу, що при сівбі на гектар землі витрачається 3 центнери зерна). Дуже низькі на осушених землях врожаї й інших культур – картоплі, буряку, моркви. Сильні вітри здіймають чорні пилові хмари з пересохлих торф'янистих ґрунтів. Навколишні озера зміливі. Змінився на гірше рослинний і тваринний світ. А тому щоліта в меліоративний канал, у який перетворено нашу Прип'ять, закачують насосами величезну кількість води із Західного Бугу. І все це тому, що ніде в світі, в жодній країні не осушують верхів'я річок. Таке насилля над природою було тільки у нас...

До сказаного вчителем історії я міг би додати і свою розповідь про ріку Тясмин, яку теж знищили меліоратори. І тепер вона аж від степового хутора Біла Криниця, що на Кіровоградщині, до самого Дніпра тече серед осушеної заплави в брудній канаві.

(Далі буде)

Микола ХРІЄНКО.

Фото автора.